

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. listopadu 2019 o **stížnosti obžalovaného:** [REDAKCE] v Brně, trvale bytem [REDAKCE], Brno, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Příbram, proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 19. září 2019 č. j. 5 T 145/2019-241,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **se stížnost obžalovaného zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Městský soud v Brně tak, že podle § 33 odst. 2 trestního řádu a contrario se obžalovanému [REDAKCE] nepřiznává nárok na obhajobu bezplatnou či za sníženou odměnu.
2. Proti napadenému usnesení si podal včas a řádně obžalovaný stížnost, ve které zejména uvedl, že v současné době nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, jak je to stanoveno v § 33 odst. 2 trestního řádu. Posledních 10 let žil na velmi nízké životní úrovni. Sotva dokázal pokrýt své životní náklady. Žil na hranici chudoby. Nemá rodiče, které by mohl o finanční pomoc požádat. Z těchto důvodů žádá o bezplatnou obhajobu dle zákona a je si jist, že podmínky pro vzniku nároku splňuje.
3. Krajský soud v Brně na základě podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
4. Řízení, které předcházelo napadenému usnesení, bylo provedeno v souladu s trestním řádem. Krajský soud v Brně se ztotožňuje se závěrem Městského soudu v Brně, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro postup podle § 33 odst. 2 trestního řádu v tom smyslu, že by byly u obžalovaného splněny podmínky pro bezplatnou obhajobu, popř. za sníženou odměnu.
5. V této věci lze konstatovat, že povinnost k náhradě nákladů obhajoby, stanovená obecně trestním řádem, je jednoznačná a nelze pominout základní právní princip právního řádu, který stanoví, že

nikdo z pachatelů trestné činnosti nemůže mít ze svého protiprávního jednání prospěch. Proto ani náklady obhajoby nemohou a priori jít k tíži státu. Je tedy zcela legitimní, že soud prvního stupně u odsouzeného vychází z povinnosti k úhradě nákladů obhajoby, kdy tato povinnost je v přímé příčinné souvislosti s trestnou činností. Pokud v náhledu na tuto právní úpravu a s přihlédnutím ke zjištěným okolnostem dospěl soud I. stupně ke shora uvedenému rozhodnutí o tom, že obžalovaný nemá nárok ani na obhajobu za sníženou odměnu, odvolací soud se plně ztotožňuje s tímto rozhodnutím. Aktuální výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody automaticky neznamená, že obžalovaný se tím zbavuje v daném trestním stíhání uvedené povinnosti. Bylo zjištěno soudem I. stupně, že na svobodě je obžalovaný schopen výkonu práce a také dostatečných příjmů. Je nezbytné také připomenout, že smyslem zákona je poskytnout obhajobu osobám, které ne vlastním zaviněním nemají dostatek prostředků k hrazení nákladů obhajoby. Přístup obžalovaného, který je kvůli svému protiprávnímu chování opakovaně ve výkonu nepodmíněných trestů odnětí svobody, není přesně tím typem pachatele, kterého měl zákonodárce na mysli, když do trestního řádu zakomponoval možnost rozhodnutí o nároku na bezplatnou obhajobu. Konečně nelze také pominout, že rozhodnutí v této věci je otázkou skutkových zjištění a právního hodnocení. Jinými slovy – na bezplatnou obhajobu, či za sníženou odměnu není a priori právní nárok a soud I. stupně logicky a v souladu se zákonem na základě podrobných zjištění, na které lze bezezbytku odkázat, o podaném nároku rozhodl, přičemž stížnostní soud nezjistil jediný důvod, proč by měl toto rozhodnutí změnit.

6. Z výše uvedeného je zřejmé, že stížnost obžalovaného nebyla důvodná, a proto ji Krajský soud v Brně podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno dne 27. listopadu 2019

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
JUDr. Vladimír Sova v. r.